

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

cu participarea:

Procurorului: Crijanovschi Sergiu,

Avocatului: Culeac-Reul Natalia,

Condamnatului: Safarmatov Arslan,

judecând, în ședință publică, în baza materialelor cauzei, cererea de revizuire declarată de către avocatul Culeac-Reul Natalia în numele condamnatului Safarmatov Arslan, prin care se solicită revizuirea deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 26 martie 2019, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2018 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 mai 2018, în cauza penală în privința lui,

Safarmatov Arslan XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare:

de la 22.10.2020 - până la 10.11.2020

Procedura de citare legală, îndeplinită.

La ședință s-au prezentat:

Procurorul – Crijanovschi Sergiu, care a solicitat respingerea cererii de revizuire ca neîntemeiată.

Avocatul – Culeac-Reul Natalia, care a solicitat admiterea cererii de revizuire susținând motivele de fapt și de drept invocate în ea.

Condamnatul – Safarmatov Arslan, care a solicitat admiterea cererii de revizuire în sensul formulat.

Asupra cererii de revizuire, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 30 mai 2018, Safarmatov Arslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 3 ani.

Conform art.65 Cod penal, Safarmatov Arslan a fost privat de dreptul privind deținerea, portul și folosirea armei pe termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Safarmatov Arslan, la 24 noiembrie 2015, aproximativ la ora 09:00, aflându-se la intrarea pe teritoriul SA „Tracom” situat pe str. Columna 170 din mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică, nu s-a subordonat cerințelor paznicului Balaur Tudor, care a îngădit accesul automobilului de taxi cu care venise Safarmatov Arslan, l-a împins la o parte și a ordonat șoferului să intre în ograda societății comerciale, unde se află și oficiul companiei „Star Net”. Peste câteva minute după aceasta, când ieșea din oficiul companiei „StarNet”, văzându-i pe agenții de intervenție și pază a SRL „Argus-S”, Costăș Iurie și Zaharco Viorel, care venise să curme acțiunile huliganice ale acestuia, Safarmatov Arslan a scos pistolul de modelul „Baikal-442” și l-a îndreptat în direcția agenților de pază amenințându-i că va efectua trageri. Intenționând totodată să părăsească locul comiterii infracțiunii, manifestând cinism și obrăznicie deosebită, Safarmatov Arslan a efectuat două trageri din pistol în direcția picioarelor lui Costăș Iurie, apoi, a fost reținut de către colaboratorii de poliție care venise la fața locului.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror, care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care lui Safarmatov Arslan recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, și de către avocatul Culeac-Reul Natalia și inculpatul Safarmatov Arslan, care au solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2018, a fost respins ca nefondat, apelul declarat de avocatul Culeac-Reul Natalia în numele inculpatului, admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Safarmatov Arslan

recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a statuat că, prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Safarmatov Arslan încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art.287 alin.(3) Cod penal.

Cu referire la apelul declarat de procuror, instanța de apel a indicat că, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform cu criteriilor enunțate la art.16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, se califică ca infracțiune „gravă”, inculpatul Safarmatov Arslan nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, anterior a fost judecat, nu are antecedente penale, nu este angajat în câmpul muncii, careva circumstanțe atenuante sau agravante în privința inculpatului nu au fost stabilite.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prima instanță nu și-a motivat soluția referitor la modalitatea de executare a acesteia, or, aceasta a statuat principii și norme de ordin general, care însă, nu au fost raportate în mod concret împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

La fel, instanța de apel a reținut din materialele cauzei penale că inculpatul Safarmatov Arslan nu este la prima abatere de la legea penală, dânsul anterior a fost judecat, fapt ce rezultă din revendicarea eliberată în privința acestuia (f.d.96- 97 vol. I).

În acest sens, instanța de apel a notat că, deși în privința lui Safarmatov Arslan, prima instanță nu a stabilit careva circumstanțe agravante,

antecedentele penale fiind stinse, totuși în cadrul operațiunii de individualizare a pedepsei penale, sub aspectul executării acesteia, urmează a fi evaluat și faptul că inculpatul anterior a fost judecat. În contextul celor indicate supra, instanța de apel a conchis de a-i aplica inculpatului Safarmatov Arslan, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, în acest sens urmând a se lua în vedere că inculpatul anterior a fost judecat, fapt ce demonstrează că scopul pedepsei nu a fost atins, dânsul nu a făcut careva concluzii și nu a pășit pe calea corectării și reintegrării în societate, or, scopul pedepsei penale urmărește corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. 4.3.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Natalia Culeac-Reul în interesele inculpatului Safarmatov Arslan, instanța de apel a indicat că, apreciind probele administrate de acuzatorul de stat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora a constatat că, vina inculpatului Safarmatov Arslan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal a fost pe deplin confirmată prin probele administrate la dosar, iar solicitarea părții apărării referitor la pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii este nefondată, deoarece nu este susținută printr-un sistem de probe pertinente și concludente, fiind combătută de probele administrate de acuzatorul de stat.

Din materialele cauzei penale a rezultat că conflictul iscat între inculpatul Safarmatov Arslan și partea vătămată Costăș Iurie a avut loc în loc public, pe teritoriul SA „Tracom” situat pe str. Columna, 170, mun. Chișinău, în prezența mai multor persoane, conflictul dat fiind observat și de terțe persoane, iar din declarațiile părții vătămate Costăș Iurie, a rezultat că dânsul împreună cu Zaharco Viorel s-a apropiat de inculpat pentru a se clarifica de ce ultimul a intrat pe teritoriul întreprinderii, dacă acest lucru i-a fost interzis.

Or, argumentele părții apărării referitor la faptul că ordinea publică nu a fost încălcată pe teritoriul SA „Tracom”, deoarece activitatea de pe teritoriu nu a fost stopată, mașinile intrau și ieșeau în mod normal, fără ca inculpatul Safarmatov Arslan prin careva acțiuni să le împiedice, nu pot fi reținute ca fiind pertinente, deoarece acțiunile inculpatului au încălcat în mod grosolan ordinea publică, chiar dacă activitatea întreprinderii nu a fost stopată, deoarece, prin acțiunile inculpatului care s-au materializat prin faptul că ultimul a scos pistolul și l-a îndreptat în direcția agenților de pază, după care

a efectuat două trageri de pistol în direcția picioarelor părții vătămate, au fost lezate regulile sociale și morale de conviețuire într-un mod grosolan și demonstrativ.

Mai mult, instanța de apel a notat că, suspendarea temporară a activității normale a întreprinderilor constituie doar un element care descrie sensul general al „încălcării grosolane a ordinii publice”, care de altfel, înglobează o serie de evenimente, acțiuni comise de violatorul ordinii publice. Instanța de apel a respins argumentele părții apărării referitor la faptul că de fapt inculpatul Safarmatov Arslan a fost agresat de către Costaș Iurie și Zaharco Viorel, ei primii l-au acostat pe inculpat și au încercat să aplice forța fizică în privința inculpatului, ultimul fiind nevoit să se apere, or, aspectele susținute de către partea apărării sunt infirmate de probele acuzării administrate la dosar.

Neîntemeiate au fost apreciate și argumentele apărării precum că, inculpatul Safarmatov Arslan doar a scos pistolul cu scopul de a se apăra de Costaș Iurie și Zaharco Viorel, însă nu a tras nici o împușcătură, deoarece în cadrul cercetării judecătorești, prin declarațiile părții vătămate, declarațiile martorului Zaharco Viorel s-a stabilit că inculpatul a scos pistolul și a amenințat agenții de intervenție și pază că va efectua trageri, după care, acesta a efectuat două trageri din pistol în direcția picioarelor lui Costaș Iurie.

Cu referire la declarațiile martorului Țîra Florin - șoferul mașinii de taxi, în baza cărora își susține partea apărării poziția, și anume că ultimul a indicat că împușcături au efectuat doar paznicii, iar inculpatul nu a efectuat careva trageri, instanța de apel nu a putut reține că declarațiile acestuia sunt în măsură să combată învinuirea înaintată inculpatului conform actului de acuzație, or, după cum a indicat și martorul Balaur Tudor, șeful de schimb în pază la SA „Tracom”, în tot acest timp, taximetristul s-a aflat în mașină. Mai mult, instanța de apel a reținut că, martorul Țîra Florin este taximetristul care l-a transport pe inculpat în calitate de pasager pe teritoriul SA „Tracom”, respectiv, ultimul nu a ținut cont de cerințele paznicului care nu permitea accesul automobilului de taxi și la solicitarea inculpatului a intrat în ogradă. Circumstanțele de fapt indicate supra au fost confirmate de martorul Balaur Tudor, care a declarat că a oprit un taxi la barieră și colegul său îi explica persoanei că este interzisă intrarea. În timpul acesta din taxi a coborât inculpatul, care a comunicat că urmează să se deplaseze la oficiul „StarNet”. S-a apropiat de inculpat, s-a prezentat și i-a explicat că pe la postul dat nu pot intra, la care ultimul a dat indicații taximetristului să intre, iar dânsul a coborât jos și s-a deplasat spre sediul companiei „StarNet”.

În contextul declarațiilor martorului Balaur Tudor, instanța de apel a respins argumentele părții apărării care a susținut că, atât paza SA „Tracom”, cât și agenții de paza SRL „Argus-S” au întreprins acțiuni ilegale, dat fiind faptul că trecerea pe teritoriul Parcului industrial „Tracom” era liberă, bariera era ridicată, or, martorul Balaur Tudor, în calitate sa de șef de schimb în pază la SA „Tracom”, dar și martorul Bostănică Leonid au atenționat, atât pe șoferul mașinii de taxi, cât și pe inculpat că este interzisă intrarea, ultimul nu a ținut cont de cele invocate, motiv pentru care a fost chemată grupa operativă SRL „Argus-S”.

Tot în acest context, instanța de apel a relevat relevanța declarațiilor martorului Bostănică Leonid care completează declarațiile părții vătămate și ale martorilor Zaharco Viorel și Balaur Tudor, prin care se confirmă că au comunicat șoferului de taxi și inculpatului că pe la acest post taxiurile nu au acces, iar din taxi a coborât inculpatul care l-a dat la o parte și a menționat că o să intre unde dorește și cum dorește. Văzând că se agravează situația a chemat grupa de pază a companiei SRL „Argus-S”.

Totodată, martorul Bostănică Leonid a indicat că de unde se afla dânsul nu vedea nimic, însă a auzit câteva împușcături pe teritoriu. În contextul argumentelor invocate de partea apărării precum că din înregistrarea video se observă cum din armă îndreptată în sus trag acești doi agenți de pază, instanța de apel a notat că partea vătămată Costaș Iurie a confirmat că dânsul a tras în aer după efectuarea împușcăturii de către inculpat.

Cu referire la declarațiile martorului Coșciug Mihail, instanța de apel a reținut că ultimul a indicat că nu a văzut dacă inculpatul a efectuat careva împușcături, or, declarațiile martorului dat nu pot confirma faptul că inculpatul nu a efectuat împușcături.

Totodată, instanța de apel a atestat că nici prin declarațiile martorului Ostapov Vitalie nu se confirmă faptul că inculpatul nu a efectuat împușcături, or, martorul a indicat că a auzit 2-3 împușcături, dar nu cunoaște cine anume a împușcat. Instanța de apel a respins versiunea părții apărării precum că inculpatul Safarmatov Arslan nu a efectuat careva împușcături, deoarece aceasta este combătută și prin rezultatele raportului de expertiză complexă balistică și fizicochimică nr. XXXXX, XXXXX din 07 decembrie 2015.

Cu referire la argumentele părții apărării care a susținut că cineva din persoanele interesate pe caz puteau să producă împușcătura din pistolul acestuia, în lipsa sa, când deja pistolul se afla la poliție și el era reținut, cu scopul de a camufla acțiunile ilegale ale lui Costas Iurie și Zaharco Viorel și

ca Safarmatov Arslan să fie acuzat de huliganism agravat, instanța de apel nu a putut reține aceste afirmații, pe care le-a apreciat ca fiind declarative și lipsite de o confirmare probatorie pertinentă și concludentă.

În acest sens, instanța de apel a reținut declarațiile martorului Pleșca Octavian care a indicat că în urma solicitării pe care a avut-o în anul 2015 s-a deplasat la fața locului, unde a avut loc un conflict. Martorii i-au comunicat că au fost efectuate câteva împușcături în sus de către ambii. Apropiindu-se de inculpat, acesta i-a comunicat că deține permis de port armă și a transmis benevol arma de foc care o deținea. După 2-3 minute la fața locului a venit grupa operativă a IP Buiucani, căreia i-a fost transmisă arma de foc ridicată de la inculpat. Prin procesul-verbal de ridicare din 24 noiembrie 2015 s-a atestat că de la Pleșca Octavian a fost ridicat un pistol de model Baikal-442, un încărcător cu 7 cartușe, un toc, o copie a permisului de armă.

Tot în acest context, instanța de apel a reținut că versiunea apărării precum că careva persoane interesate pe caz puteau să producă împușcătura din pistolul inculpatului, în lipsa sa sunt combătute prin declarațiile părții vătămate, declarațiile martorului Zaharco Viorel care au indicat că inculpatul Safarmatov Arslan a efectuat două trageri de pistol în direcția picioarelor lui Costăș Iurie, iar careva probe care să combată aceste declarații, la materialele cauzei nu au fost administrate. Cu referire la argumentele părții apărării precum că arma de model Baikal442 nu a fost ridicată conform procedurii penale de la Safarmatov Arslan, adică de îndată să fie sigilată, totodată, ultimul nu a asistat la predarea-întocmirea procesului-verbal de ridicare sau predare a armei, or, după cum a fost reiterat supra, inculpatul a predat benevol arma martorului Pleșca Octavian, iar ulterior prin procesul-verbal de ridicare din 24.11.2015, pistolul de model Baikal-442 a fost ridicat de la Pleșca Octavian, respectându-se în acest sens dispozițiile prevăzute de art.128 Cod de procedură penală. Astfel, martorul Pleșca Octavian, solicitând arma de la inculpat și, respectiv, depozitându-l de aceasta și-a îndeplinit atribuțiile sale funcționale în calitatea sa de ofițer al Batalionului de reacționare operativă, de a reacționa prompt la apelurile cetățenilor aflați în dificultate, despre infracțiuni, alte acțiuni ilegale sau incidente, precum și de a asigura în limitele competenței, menținerea ordinii și securității publice, protecția drepturilor și interesele legitime ale persoanei și comunității. Instanța de apel a apreciat critic și argumentele apărării referitor la faptul că este ilegală și acțiunea de cercetare la fața locului, concomitent cu ridicarea cartușelor din 24.11.2015, deoarece în aceasta se indică că cercetarea s-a început la ora 10:30 și s-a finisat la 10:50, ceea ce constituie date eronate privitor la timpul efectuării cercetării, care de fapt a

avut loc mai târziu, după predarea benevolă a pistolului de către Safarmatov Arslan poliției și reținerea sa, or, careva probe care ar demonstra cele invocate de către apărător nu au fost prezentate.

La fel, instanța de apel a respins și argumentele părții apărării referitor la faptul că urmează a se reține declarațiile martorului Stepuleac Anatolie, or, declarațiile acestuia nu coroborează cu alte probe administrate la dosar. În ceea ce privește argumentele avocatului precum că nu este clar atât din învinuire, cât și din declarațiile părții vătămate ce pericol a prezentat Safarmatov Arslan în moment ce a coborât din taxi și a plecat la unul din oficiile situate pe teritoriu, instanța de apel a notat că inculpatul nu s-a subordonat cerințelor paznicului Balaur Tudor, care a îngăduit accesul automobilului de taxi cu care venise inculpatul, l-a împins la o parte și a ordonat șoferului să intre în ograda societății comerciale, unde se află și oficiul companiei „Star Net”, iar atunci când au venit agenții de intervenție și pază a SRL „Argus-S”, Costăș Iurie și Zaharco Viorel să curme acțiunile huliganice ale acestuia, Safarmatov Arslan a scos pistolul de modelul Baikal-442 și l-a îndreptat în direcția agenților de pază amenințându-i că va efectua trageri și intenționând să părăsească locul comiterii infracțiunii, a efectuat două trageri din pistol în direcția picioarelor lui Costăș Iuurie.

Tot în acest context, instanța de apel a atestat că, agenții de pază a SRL „Argus-S”, Costăș Iurie și Zaharco Viorel au acționat conform atribuțiilor de serviciu, or, inculpatul nu s-a subordonat cerințelor paznicului, motiv pentru care ultimul a solicitat intervenția grupei operative a SRL „Argus-S”, iar la intervenția acestora de a stopa acțiunile inculpatului, ultimul a scos arma și a efectuat 2 trageri din pistol.

Referitor la argumentele apelantului că, atât conform extrasului din Sinteza, cât și potrivit încheierii nr.6 din 05.01.2016 se specifică că au avut loc 3 împușcături recunoscute prin declarații de către agenții IPO Chișinău, Costăș Iurie și Zaharco Viorel; că au avut loc 3 împușcături din arma de foc, a fost specificat și de către martorii audiați în ședința de judecată; nici unul dintre martori nu a specificat că Safarmatov Arslan a efectuat împușcătură din arma de foc pe care o deținea; despre împușcătură vorbesc numai agenții IPO Chișinău, care în viziunea apărării au un interes direct de a nu purta răspundere pentru acțiunile ilegale întreprinse de către dâșii, instanța de apel a notat că, acțiunile infracționale ale inculpatului Safarmatov Arslan referitor la efectuarea a două trageri din pistol în direcția picioarelor lui Costăș Iurie, a fost constatat atât prin declarațiile părții vătămate și ale martorului Zaharco Viorel, cât și prin declarațiile altor martori care au fost audiați în cadrul cercetării judecătorești, cu materialele administrate la faza

urmăririi penale, dintre care raportul de expertiză complexă balistică și fizicochimică nr. XXXXX din 07.12..2015, probe care apreciate în coroborare demonstrează vinovăția inculpatului Safarmatov Arslan în comiterea infracțiunii de huliganism agravat.

5. Împotriva hotărârilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Culeac-Reul Natalia în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele infracțiunii imputate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 martie 2019, a fost respins ca inadmisibil recursul, cu menținerea hotărârii contestate.

6.1. În motivarea soluției, instanța de recurs ordinar a statuat că instanța de apel și-a motivat decizia în concordanță cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel aceasta cuprinzând temeiurile de fapt și de drept ce au dus la respingerea apelului declarat de partea apărării, fiind motivată just adoptarea unei asemenea soluții.

Totodată, instanța de apel a respectat și prevederile art.414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri plauzibile și argumentate asupra acestora, în coraport cu circumstanțele stabilite în prezenta speță, ce au fost verificate în ședință de judecată.

Cu referire la incidența temeiului pentru recurs prevăzut la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar a indicat că, potrivit lucrărilor dosarului, inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, și anume – huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență violentă persoanelor care curmă actele huliganice, precum și acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea armei.

Astfel, prima instanță în hotărârea adoptată a făcut o analiză amplă a probelor administrate la caz, în raport cu învinuirea înaintată inculpatului, oferind răspunsuri argumentate la criticile esențiale invocate de către partea apărării, care de altfel au fost similare și în procedurile de apel și recurs ordinar.

Prin urmare, dat fiind faptul că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin

prisma art.101 Cod de procedură penală, astfel corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Atât instanța de apel, cât și cea de recurs ordinar nu au avut temeiuri de a devia de la concluziile menționate în sentința de condamnare.

Totodată, instanța de recurs în urma verificării hotărârilor judecătorești contestate, a considerat că, instanțele de fond întemeiat au reținut ca probe ce confirmă vina inculpatului declarațiile părții vătămate Costăș Iurie, care coroborează cu declarațiile martorilor Zaharco Viorel, Balaur Tudor, Bostănică Leonid, Pleșca Octavian; procesul-verbal de ridicare din 24 noiembrie 2015; rezultatele raportului de expertiză complexă balistică și fizico-chimică nr. XXXXX, XXXXX din 07 decembrie 2015.

Având în vedere cumulul de probe menționat și reținut de către instanțele de fond, instanța de recurs ordinar a considerat că, acestea întemeiat au ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

Pe de altă parte, raportat la criticile invocate de apărătorul inculpatului în recursul declarat, instanța a constatat că acesta se referă în bună parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Elocvent în acest sens, s-a precizat că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

În virtutea raționamentelor expuse, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului Safarmatov Arslan, instanța de recurs ordinar nu a constatat prezența a careva dubii privind vinovăția ultimului în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sunt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, respectiv temeiul pentru recurs invocat și stipulat la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

7. În temeiul alin.(1) art.453 Cod de procedură penală, hotărârile adoptate au fost atacate cu recurs în anulare de către:

- avocatul Culeac-Reul Natalia în numele condamnatului, prin care a solicitat casarea hotărârile adoptate, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii;

- adjunctul Procurorului General, Roșioru Mircea, prin care a solicitat casarea parțială a deciziilor instanței de apel și recurs ordinar, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie menținută

condamnarea lui Safarmatov Arslan în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an. În rest hotărârile contestate să fie menținute.

7.1 În motivarea recursului în anulare avocatul Culeac-Reul Natalia în numele condamnatului a invocat că, instanța de recurs ordinar nu a stabilit corect că instanța de apel a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate în cauza penală, prin analiza profundă a acestora și coroborarea lor cu alte probe, nu le-a apreciat în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Conform materialelor din dosar, apelul este semnat atât de către avocat, cât și de către inculpat, iar prin respingerea apelului declarat de avocatul Culeac-Reul Natalia în interesele inculpatului Safarmatov Arslan instanța de apel nu s-a expus asupra poziției apelului semnat și înaintat de către inculpat.

Instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au ținut cont de prevederile art.art.14 alin.(1), 15, 113 alin.(1) Cod penal și art.art.385 alin.(1) pct.3), 101 Cod de procedură penală. În opinia avocatului, învinuirea adusă condamnatului în temeiul art.287 alin.(3) Cod penal nu și-a găsit confirmare, pentru care fapt procesul penal urmează a fi încetat cu achitarea acestuia.

Instanțele de fond nu și-au motivat corespunzător hotărârile adoptate, dând o apreciere unilaterală probelor cercetate și acordând prioritate doar unor probe, în consecință, ajungând pripit la concluzia de condamnare a lui Safarmatov Arslan în baza art.287 alin.(3) Cod penal. Concluziile instanțelor sunt absolut identice cu descrierea faptelor din rechizitoriul prezentat la materialele cauzei de învinuire a lui Safarmatov Arslan prin care se constată că, urmărirea penală în privința acestuia, a fost pornită de către SUP al IP Buiucani la data de 24.11.2015 conform semnelor de infracțiune comise, dispozițiile alin.(3) art.287 Cod penal. SUP al IP Buiucani a stabilit și concluzionat despre săvârșirea infracțiunii imputate lui Safarmatov Arslan limitându-se doar la declarațiile părții vătămate, Costăș Iurie.

Cât privește cartușul de la pistolul ce-i aparține lui Safarmatov Arslan, care potrivit dosarului penal a fost ridicat de la fața locului, avocatul menționează că, arma de foc a fost predată de către Safarmatov Arslan imediat când a venit poliția la fața locului - adică, poliția a venit după 12 minute de la începutul atacului asupra acestuia, astfel a fost predată arma peste 6 minute după ce a venit poliția, grupa operativă a sosit la fata locului peste 9 minute. Apoi peste un timp Safarmatov Arslan a fost reținut. De aceea potrivit poziției condamnatului, cineva din persoanele interesate pe

caz puteau să producă împușcătura din pistolul acestuia, în lipsa sa, când deja pistolul se afla la poliție și el era reținut, cu scopul de a camufla acțiunile ilegale ale lui Costăș Iurie și Zaharco Viorel și ca Safarmatov Arslan să fie acuzat de huliganism agravat. Totodată, arma de model Baikal-442 nu a fost ridicată conform procedurii penale de la Safarmatov Arslan, adică de îndată să fie sigilată, totodată condamnatul nu a asistat la predarea-întocmirea procesului-verbal de ridicare sau predare a armei.

Safarmatov Arslan a predat pistolul colaboratorului de poliție Pleșca Octavian la fața locului, imediat când a venit poliția, fapt confirmat de martorul Pleșca Octavian, însă, în procesul-verbal de ridicare din 24.11.2015, de la Pleșca Octavian a fost ridicat pistolul de model Baikal-442 cu anexele și actele respective la data de 24.11.2015, ora 11:31, adică rezultă că pistolul a fost ridicat după ce acesta a dat declarații cu privire la transmiterea armei anchetatorului.

Astfel, consideră ilegal procesul-verbal și ordonanța de ridicare a pistolului, deoarece arma a fost transmisă ofițerului de urmărire penală mai înainte de ora indicată în acest proces-verbal de ridicare.

La fel este ilegală și acțiunea de cercetare la fața locului concomitent cu ridicarea cartușelor din 24.11.2015, deoarece în aceasta se indică că cercetarea s-a început la ora 10:30 și s-a terminat la 10:50, adică în procesul-verbal în cauză se indică date eronate privitor la timpul efectuării cercetării, care de fapt a avut loc mai târziu, după predarea benevolă a pistolului de către Safarmatov Arslan poliției și reținerea sa. Consideră că toate acțiunile de urmărire penală legate de armă și muniții în cauza penală sunt ilegale. Conform extrasului din Sinteză și încheierii nr.6 din 05.01.2016, au avut loc 3 împușcături recunoscute prin declarații de către agenții IPO Chișinău, Costăș Iurie și Zaharco Viorel, martorii audiați în ședința de judecată.

Totodată, martorii nu au specificat că Safarmatov Arslan a efectuat împușcătura din arma de foc pe care o deținea. Despre împușcătură vorbesc numai agenții IPO Chișinău, Costăș Iurie și Zaharco Viorel care au interes direct de a nu purta răspundere pentru acțiunile ilegale întreprinse de către dânsii.

Tot în extrasul din Sinteză se indica că, din motive neclare cetățeanul a început să devină agresiv, a scos arma de foc și a efectuat un foc în sus apoi două focuri în direcția picioarelor agentului GIR, Costăș Iurie, motive ce nu corespund adevărului deoarece din imaginile video se vede clar că Safarmatov Arslan nu a efectuat nici o împușcătură în direcția picioarelor agentului GIR.

La fel, și martorul taximetrist Țîra Florin a declarat că condamnatul nu a efectuat careva trageri. Tot din înregistrările video se vede clar că agentul nu se legitimează dar din star îl provoacă pe inculpat prin tragere de mână, ceia ce contravine obligațiilor de serviciu ale acestuia.

Consideră apărarea că condamnatul nu a încălcat ordinea publică, dar din contra a fost agresat de către Costaș Iurie și Zaharco Viorel, Safarmatov Arslan fiind nevoit să se apere, circumstanțe ce se dovedesc din înregistrarea video anexată la cauza penală. Mai mult, Safarmatov Arslan nu a aplicat niciodată violență asupra acestor persoane.

Deci, în acțiunile lui Safarmatov Arslan nu poate exista nici opunerea de rezistență violentă persoanelor care curmă actele huliganice.

La fel, nu este clar de ce lui Safarmatov Arslan i se mai incriminează acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea armei, or, prin huliganism însoțit de un cinism deosebit se are în vedere încălcarea insistentă și demonstrativă a regulilor morale, manifestată prin disprețuire și batjocură față de bolnavi, de persoanele în etate, aflate în stare de neputință, prin purtare nerușinată în prezența altor persoane, trezind indignarea acestora, etc.; sub obrăznicie deosebită se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului.

La judecarea apelului, atât apărătorul cât și inculpatul insistau pentru cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță, despre care apărarea cât și condamnatul insistă pe respectarea legii, privind aprecierea probelor de către instanțele judiciare, greșit și diferit de cele administrate de către organul de urmărire penală, contrar legislației și normelor materiale de drept, atât instanța de apel cât și instanța de fond, urmau a emite încheiere privind respingerea sau admiterea demersurilor înaintate, fapt omis de instanțele judiciare.

Consideră că, toate probele care au fost acumulate în cauza dată nu demonstrează vinovăția învinuitului în săvârșirea infracțiunii imputate, iar învinuirea adusă are un caracter formal. Totodată, potrivit discursului procurorului în instanța de fond, ultimul a solicitat instanței să-i aplice lui Safarmatov Arslan o pedeapsa sub forma de închisoare pe termen de 3 ani, iar conform dispoziției art.90 Cod penal, pedeapsa sub forma de închisoare să fie suspendată pe o perioadă de probațiune de 3ani.

Însă, în apelul înaintat de către procuror nu se regăsește poziția organului de urmărire penală ce a determinat acuzarea să-și schimbe poziția prin declararea apelului cu solicitarea unei pedepse cu executarea reală.

Totodată este necesar de a lua în considerație, că Safarmatov Arslan este veteran de război, participant la acțiunile de luptă pentru apărarea Integrității teritoriale și Independenței Republicii Moldova în cadrul Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, rănit în lupte în timpul exercitării obligațiilor de serviciu, invalid de război de gr. II, decorat de către Autoritățile Republicii Moldova.

Astfel consideră că, acțiunile organului de urmărire penală și a instanțelor de judecată superioare nu au fost efectuate în corespundere cu prevederile art.art.1, 2, 19, 63, 414 alin.(6) Cod de procedură penală și constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil, totodată sunt în contradicție cu art.6 pct.44 Cod de procedură penală și art.4 din Protocolul nr.7 CtEDO.

7.2 În motivarea recursului în anulare procurorul a invocat că, pedeapsa stabilită condamnatului este disproporționată în raport cu gravitatea faptei prejudiciabile, urmare a neluării în considerare a tuturor criteriilor ce permit individualizarea pedepsei penale.

Soluționând cauza penală în ordine de apel și recurs ordinar, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința lui Safarmatov Arslan, instanțele ierarhic superioare nu au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, respectiv, nu au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de apel analizând soluția primei instanțe, în partea ce se referă la individualizarea pedepsei penale, în special sub aspectul modului de executare a acesteia în privința inculpatului Safarmatov Arslan, a statuat exclusiv asupra personalității inculpatului și, în particular, că acesta anterior a fost condamnat.

În această ordine de idei, necesită a fi menționate următoarele aspecte relevante speței și care nu figurează în motivările instanțelor judecătorești, și anume că, la momentul săvârșirii noii infracțiuni, antecedentele penale în privința lui Safarmatov Arslan erau deja stinse; instanța, datorită și omisiunii părții acuzării și poziției de apărare greșite a părții apărării, nu a identificat circumstanțele atenuante inerente cazului: că este veteran de război - a participat la acțiunile de luptă pentru apărarea integrității teritoriale și independenței Republicii Moldova, că este invalid de gr. II, că a fost decorat cu medalii de mai multe ori. Or, stabilind personalitatea

făptuitorului, instanțele de judecată erau obligate să ia în considerare și aceste aspecte.

Opinează recurentul că, odată luate în considerare aceste circumstanțe, pedeapsa penală sub formă de închisoare cu executare, raportat și la starea sănătății condamnatului, este disproporționată în raport cu fapta comisă.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019, a fost dispusă inadmisibilitatea recursurilor în anulare declarate de către avocatul Culeac-Reul Natalia în numele condamnatului și de către adjunctul Procurorului General, Roșioru Mircea, împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 martie 2019, în cauza penală în privința lui Safarmatov Arslan, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. La 08 mai 2020, avocatul Culeac-Reul Natalia în numele condamnatului Safarmatov Arslan, făcând trimitere la prevederile art. 435-464¹ Cod de procedură penală, a depus cerere de revizuire prin care a solicitat revizuirea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 martie 2019, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2018 și sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 30 mai 2018.

9.1. În motivarea cererii de revizuire, a menționat că:

- instanțele de judecată nu au dat apreciere la motivele invocate de către inculpat și avocatul acestuia și anume că sentința de achitare pentru lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii se adoptă în cazurile în care fapta social periculoasă a fost constatată, dar lipsesc condițiile prevăzute de lege pentru recunoașterea componenței de infracțiune;

- în acțiunile lui Safarmatov Arslan nu poate exista nici opunerea de rezistență violentă persoanelor care curmă actele huliganice, deoarece acesta, nu am comis acțiuni huliganice;

- nu este clar de ce condamnatului i se mai incriminează acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea armei;

- imaginile video de la locul faptei, cât și declarațiile martorilor Tira Florin, Coșciuc Mihai, demonstrează că fapta lui Safarmatov Arslan nu manifestă cinismul și obraznicia deosebită, lipsind careva semne de această natură. Cât privește incriminarea privind aplicarea de către învinuit a armei de foc, dânsul a declarat că, într-adevăr a demonstrat pistolul care-l avea asupra sa, doar numai cu scopul de a se apăra de Costaș și Zaharco, însă nu a tras nicio împușcătură din ea. Dimpotrivă, din imaginile video se observă cum din armă îndreptată în sus trag acești doi agenți de pază Costaș și

Zaharco, fapt care denotă acțiunile agresive ale acestora îndreptate împotriva lui Safarmatov Arslan , pentru a-l intimida și provoca pe inculpat;

- ordinea publica nu a fost încălcată pe teritoriul SA Tracom deoarece activitatea de pe teritoriu nu a fost stopată, mașinile intrau și ieșeau în mod normal fără ca Safarmatov Arslan prin careva acțiuni să le împiedice;

- potrivit declarațiilor martorului Balaur Tudor (șef de schimb în pază), a relatat că a auzit 2-3 focuri, cine a tras nu a văzut. Tot dânsul a declarat că era îmbrăcat în jaletă și cu legitimația șef de schimb, însă conform înregistrărilor video acesta purta scurtă de culoare neagră și lipsea legitimația. Tot martorul Balaur Tudor specifică că în momentul ce Safarmatov Arslan a intrat pe teritoriul TRACOM bariera de la post era ridicată;

- martorului Bostanica Leonid nu a văzut și nu a putut să comunice nimic cine a efectuat împușcăturile;

- potrivit declarațiilor martorului Ostapov Vitalie a declarat că a auzit 2-3 împușcături, cine a împușcat nu cunoaște. Tot de către martor a fost descrisă și starea emoțională a lui Safarmatov Arslan specificând că când a ieșit din clădire era normală, nu era agresiv, după incident era stresat;

- potrivit declarațiilor martorului șoferului de taxi Țîra Florin, inculpatul nu a efectuat careva trageri;

- potrivit declarațiilor martorului Coșciuc Mihai, inculpatul nu a efectuat careva trageri;

- nu este clar atât din învinuire cât și din declarațiile părții vătămate ce pericol a prezentat Safarmatov Arslan în moment ce a coborât din taxi și a plecat la unul din oficiile situate pe teritoriu. Totodată nu este clar prin ce s-a manifestat inculpatul și a început să devină agresiv, or, conform înregistrării video inculpatul când se apropia de taxi unica dorința a acestuia era de a pleca.

În textul cererii de revizuire, autorul acesteia și-a întemeiat cerințele în baza art. 464¹ alin.(1) Cod de procedură penală.

10. Judecând cererea de revizuire, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal conchide că aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată din următoarele considerente.

Conform art. 464¹ alin.(10) Cod de procedură penală instanța respinge cererea în cazul în care constată că este tardivă sau neîntemeiată.

Potrivit art. 464¹ alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau a libertăților fundamentale ale omului ori a dispus scoaterea cauzei de pe rol ca urmare a soluționării

amiabile a litigiului dintre stat și reclamanți pot fi supuse revizuirii dacă cel puțin una dintre consecințele grave ale încălcării Convenției și a protocoalelor adiționale la aceasta continuă să se producă și nu poate fi remediată decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

Reieșind din dispozițiile legale menționate supra, Colegiul constată că realizarea acestei căi extraordinare de atac este dublu condiționată și în acest sens presupune:

- existența unei hotărâri definitive a CtEDO, prin care s-a constatat o încălcare a drepturilor sau a libertăților fundamentale ale persoanei;
- consecințele grave ale încălcării Convenției continuă să se producă și să nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

Potrivit cererii declarate de către avocatul Culeac-Reul Natalia, se constată că aceasta solicită revizuirea hotărârilor irevocabile în conformitate cu prevederile art. 464¹ Cod de procedură penală.

Totodată, avocatul Culeac-Reul Natalia în numele condamnatului Safarmatov Arslan invocă că, temei de revizuire a hotărârilor irevocabile servește raportul Adunării Parlamentare a Consiliului Europei (APCE) din 27 iulie 2019, care indică o listă de dosare cu suspiciuni, în ceia ce privește urmărirea penală abuzivă, selectivă și pe motive politice.

În acest context, Colegiul consideră relevant de a menționa că, deși avocatul Culeac-Reul Natalia în textul cererii de revizuire face referire la prevederile art. 464¹ Cod de procedură penală, aceasta nu indică existența temeiurilor în acest sens, or, în speță, realmente nu se constată existența condiției pentru deschiderea procedurii de revizuire, lipsind în acest sens careva hotărâre CtEDO prin care s-ar fi constatat o încălcare a drepturilor sau a libertăților fundamentale ale persoanei, precum și careva dispoziție prin care Înalta Curte a-r fi dispus scoaterea cauzei de pe rol ca urmare a soluționării amiabile a litigiului dintre stat și reclamant.

Astfel, Colegiul penal atestă că, revizuirea cauzei în procedura prevăzută de art. 464¹ alin. (1) Cod de procedură penală a-r fi posibilă numai în cazurile prevăzute de alin. (1) art. 464¹ Cod de procedură penală, care de fapt, nu se regăsesc în speța dată.

În atare circumstanțe, Colegiul penal conchide că potrivit alin. (10) art. 464¹ Cod de procedură penală, se impune soluția de a respinge cererea de revizuire înaintată de către avocatul Culeac-Reul Natalia în numele condamnatului Safarmatov Arslan, ca fiind neîntemeiată.

11. În conformitate cu art. 464¹ alin. (10) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată, cererea de revizuire declarată de către avocatul Culeac-Reul Natalia în numele condamnatului Safarmatov Arslan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 26 martie 2019, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2018 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 mai 2018, în cauza penală în privința lui *Safarmatov Arslan* XXXXX.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena